

Stopnutie vlastizradnej dohody s USA je nutné a reálne - nevzdávajme sa!

- CZ24 News | 7. ledna 2022

SLOVENSKO: Reálny boj o ochranu slovenskej suverenity práve začal. Po novom roku sa nielenže podarilo zozbierať pod hromadnú pripomienku k návrhu dohody s USA viac ako 20 tisíc podpisov (pričom na jej zaradenie na rokovanie vlády bolo potrebných 500 podpisov), ale zároveň sa rozširuje okruh jednotlivcov a inštitúcií, ktorí takisto poukazujú na škodlivosť návrhu dohody s USA (škodlivosť pre SR, nie pre USA).

Pripomienku s návrhom stiahnuť dohodu ako celok vyjadrili napríklad odborári z KOZ. Ale takisto aj generálna prokuratúra, čo je pre amerických ministrov obrany SR a zahraničných vecí SR skutočný problém.

Generálny prokurátor Žilinka podal 35 zásadných pripomienok, z ktorých mnohé dávajú za pravdu aktivistom, ktorí už minulý mesiac upozorňovali na to, že Slovensko sa touto dohodou vzdáva vlastnej suverenity. V prospech USA a ich armády.

ODPOVEĎ VIRTUÁLNYM REVOLUCIONÁROM

Fakt, že sa za pár dní k hromadnej pripomienke pridali tisíce ľudí, ktorých názor nemôže ignorovať ani vláda ani médiá, ba čo viac, že túto formu nesúhlasu využila aj generálna prokuratúra a odbory reprezentujúce státisíce pracujúcich, je zároveň tou najlepšou odpoveďou rádoby revolucionárom z FB, ktorí túto formu spochybňovali tvrdením, že vláda si s tým vytrie zadok a „treba robiť niečo iné“. Teraz ide o všetko: o suverenitu Slovenska. A keď ide o všetko, tak sa nedá vyberať, aká aktivita je dostatočne cool či dostatočne viditeľná, alebo atraktívna. Jednoducho musíte spraviť a skúsiť všetko možné, aby ste tomu zabránili. Hromadná pripomienka bol prvý krok. Veľmi účinný. Teraz bojujeme ďalej.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

OCHRÁŇME SUVERENITU SR

Trochu ma mrzí, keď vidím predstaviteľov predchádzajúcej koalície, ako sa zaprisahávajú, že sú proti NATO a militarizácii Slovenska. Viete, jedna vec je súčasný návrh dohody, ktorý vznikol z iniciatívy tandemu Nad' - Korčok. Druhá vec je však to, že do situácie, kedy musíme vôbec riešiť nejakú dohodu s Američanmi sme sa nedostali zo dňa na deň. Ani z roku na rok. V tejto šlamastike sme sa ocitli kvôli dlhodobej ústupčivej a servilnej politike predchádzajúcich vlád.

Povolením okázého prejazdu konvoja US army v roku 2015 sme sa nechali dotlačiť k tomu, že ročne sa cez naše územie presunú stovky transportov vojenskej techniky zahraničných armád. V roku 2016 sme sa nechali dotlačiť k otvoreniu veliteľstva NATO vo Vajnorochoch. V roku 2017 sme sa nechali dotlačiť k vyslaniu našich vojakov k ruským hraniciam. V roku 2018 sme sa nechali dotlačiť k nákupu F-16iek, čím vyvrcholili masívne armádne nákupy. A v roku 2019 sme si nechali vnútiť prítomnosť amerických inštruktorov v Martine.

Celé roky sme sa nechávali dotláčať do militarizácie, do okliešťovania vlastnej suverenity, do konfliktu s Ruskom.

Teraz však nie je čas na plač nad rozliatym mliekom a výčitky, ale na spoluprácu. Každý vklad do odporu voči dohode s USA je dôležitý. Bez ohľadu na to, či je to vklad v podobe poslaneckých hlasov,

odborných znalostí, alebo akcieschopných aktivistov. Budem preto len rád, ak sa okruh odporcov dohody s USA bude rozširovať.

ODPOR SILNIE, RÁŠŤ MUSÍ AJ VEREJNÝ TLAK

Najdôležitejšou informáciou týchto dní je, že odpor voči dohode s USA rastie. Jasný signál proti vyslala vláde nielen občianska verejnosť, ale aj pracujúci, generálna prokuratúra, ako aj ďalšie združenia. Z tohto sa Naď a Korčok len tak ľahko nevykrútia.

Spolu s odporom voči dohode však musí rásť aj verejný tlak na všetkých aktéroch, ktorí budú rozhodovať o tomto hanebnom paškvile. Teda nielen na vládu, ale aj na konkrétnych koalíčných poslancov a prezidentku.

Musíme v priebehu januára a februára na nich vytvoriť silný tlak. Nielen vo virtuálnom priestore, ale ak bude treba, tak aj politický tlak; vonku – pred parlamentom či prezidentským palácom.

Socialisti.sk pri tom nebudú chýbať.

SPOMEŇME SI NA HVIEZDOSLAVA A NEBUĎME LEN HRBOU HNOJA

Myslím, že sa nedá prečítať (a pochopiť) Hviezdoslavove famózne Krvavé sonety a nebyť zároveň zástancom mieru.

Z jeho „Kreš spráskal pušiek, zahrmeli delá:

zem stene, piští vzduch, rvú vlny vôd,

kde bleskom kmitla hrozná Astarot

jak v žne postáť zbožia líha zrelá

pod kosou, radom váľajú sa telá;

v cveng šabiel šplachce čerstvej krvi brod...” mrazí aj po vyše storočí.

Hviezdoslav bol jedným z mála literátov, ktorí sa v roku 1914 nedali opantať vojnovou propagandou.

Poprední spisovatelia tej doby ako Kipling, Gumilov či Rilke vo svojich dielach oslavovali vojnu

netušiac ešte, akými hrôzami si ľudstvo bude musieť prejsť. Hviezdoslav však v rovnakom období

napísal jedno z najlepších mierových diel. Za iných okolností by som povedal, že Krvavé sonety

pôsobia prezieravo. No vzhľadom k tomu, že Hviezdoslav v ňom dosť triezvo pomenúva aj jednotu

Slovanov a vzťah k Rusku, tak hovorím, že jeho verše dnes pôsobia až prorocky:

„od čoho naveky ho zavaruj! —:

by Slavianstvo len hrbou bolo hnoja

na cudzie lány, po čom chudá sloja

ich tak mrie, rozďavujúc pysk ni sluj...”

Súčasnosť mi, bohužiaľ, začína v mnohých ohľadoch pripomínať obdobie pred oboma veľkými vojnami.

Slovania sú rozdeľovaní, verejnosti je sústavne vtlačaný naratív konfliktu a militarizmu.

Nezabúdajme preto na Hviezdoslava nedovoľme, aby z nás spravili hrbu hnoja na amerických lánoch!

Január a február bude na Slovensku ešte horúci!

AUTOR: Artur Bekmatov

[ZDROJ](#)